

Contemporary Political Studies, Institute for Humanities and Cultural Studies (IHCS)
Quarterly Journal, Vol. 14, No. 1, Spring 2023, 111-146
Doi: 10.30465/cps.2022.38506.2888

The ideal model of press governance in Imam Khomeini's thought

Omid Ali Masoudi*

Abstract

The purpose of this study is to identify the optimal model of press governance in Islamic society from the point of view of Imam Khomeini (RA). The research findings indicate that in Imam's view, the press should govern the nation and reflect public opinion to govern. The favorable model of press governance extracted in Imam Khomeini's thought has four conditions, which are: 1- Rejection of authoritarian rule with two components of opposition to the authoritarian system and fight against corruption in the press. 2. Orientalism is in the work of the press. 3- In educational governance, in these principles, the Imam of the press is considered as a university and the component of the educational role is considered. But without criticism and the critical role of the press, it is not possible to govern them. The press, in Imam's thought, is closely related to the denial of authoritarian rule. , In this context, understanding the strategy, the consequences of this rule can be enumerated, including freedom of the press, criticism, observance of the law, and the publication of content without conspiracy.

Keywords: Imam Khomeini, public opinion, criticism, governance, people, press.

* Associate professor Soore University, Tehran, Iran, oamasoodi@yahoo.com

Date received: 2021/11/13, Date of acceptance: 2022/05/13

Copyright © 2010, IHCS (Institute for Humanities and Cultural Studies). This is an Open Access article. This work is licensed under the Creative Commons Attribution 4.0 International License. To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتمال جامع علوم انسانی

الگوی مطلوب حکمرانی مطبوعات در اندیشه امام خمینی(ره)

*امیدعلی مسعودی

چکیده

هدف از این تحقیق شناسایی الگوی مطلوب حکمرانی مطبوعات در جامعه اسلامی از نظر و اندیشه امام خمینی (ره) است. این تحقیق با روش داده بنیاد سیستماتیک اشتراوس و کورین با کدگذاری کلیه آثار مکتوب امام خمینی (ره) ارسال ۱۳۲۲ تا ۱۳۶۸ انجام یافته است. یافته های تحقیق بیانگر آن است که الگوی مطلوب حکمرانی مطبوعات استخراج شده در اندیشه امام خمینی (ره) دارای چهار شرایط است که عبارتنداز ۱- نفی حکمرانی استبدادی با دو مؤلفه مخالفت با نظام استبدادی و مبارزه با فساد در مطبوعات. ۲- حکمرانی مطبوعات که شامل سه مؤلفه مهم رعایت اخلاق مطبوعاتی، رعایت آزادی مطبوعات و قانون گرایی در کار مطبوعات است. ۳- حکمرانی تربیتی، در این مبانی امام مطبوعات را به مثابه دانشگاه در نظر می گیرند و مؤلفه نقش تربیتی را در نظرداشته اند. اما بدون انتقاد و مؤلفه نقش انتقادی مطبوعات، امکان حکمرانی آن ها وجود ندارد. ۴- مبانی حکمرانی مردم چه در حکمرانی حاکمان و چه در حکمرانی مطبوعات، در اندیشه امام؛ بربط وثیقی با نفی حکمرانی استبدادی دارد. دو مؤلفه حکمرانی کوچ نشینان به عنوان نمادهای مبارزه با ظلم و مؤلفه نظارت بر مطبوعات به منظور جلوگیری از انحراف مردم و افکار عمومی از اندیشه امام استخراج شده اند. بر این اساس می توان الگوی مطلوب حکمرانی مطبوعات را با شناخت شرایط علی، زمینه ای و محیطی ترسیم کرد، در این الگوی شناخت راهبرد، می توان پیامدهای این حکمرانی را شامل آزادی مطبوعات، انتقاد، رعایت قانون و انتشار مطالب بدون توطئه برشمرد.

کلیدواژه‌ها: امام خمینی(ره)، افکار عمومی، انتقاد، حکمرانی، مردم، مطبوعات.

* دانشیار، دانشگاه سوره، تهران، ایران، oamasoodi@yahoo.com

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۷/۲۲، تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۰۷/۰۷

Copyright © 2018, IHCS (Institute for Humanities and Cultural Studies). This is an Open Access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution 4.0 International, which permits others to download this work, share it with others and Adapt the material for any purpose.

۱. مقدمه

پیروزی انقلاب اسلامی در سال ۱۳۵۷، وضعیت تازه‌ای در عرصه مطبوعات جمهوری اسلامی ایران به وجود آورد. این وضعیت جدید در سایه حضور نیروهای انقلابی در مطبوعات و رسانه‌های دیداری شنیداری و رهنمودهای بنیانگذار انقلاب اسلامی، حضرت امام خمینی(ره) شکل گرفت و بسیاری از هنجرهای قبل از انقلاب در مطبوعات به نبایدها و بسیاری از نباید های دوران قبل از انقلاب به باید ها تبدیل شدند.

در این مقاله به شناسایی الگویی می‌پردازیم که در آن دیشه امام خمینی (ره) برای هنجرهای مطبوعاتی در ایران ترسیم شد تا مناسبات میان قدرت مطبوعات و قدرت حاکمان شناخته شود.

۲. طرح مسئله

نقش حکمرانی مطبوعات در هر حکمرانی بسیار حائز اهمیت است. امروزه با وجود شبکه‌های اجتماعی و ارتباطات گسترده‌ای که در فضای مجازی وجود دارد، رسانه‌ها و از جمله مطبوعات با تاثیری که بر افکار عمومی می‌گذارند و رفتار شهروندان را تغییر می‌دهند نقش زیادی در حکمرانی دولت‌ها دارند.

امام خمینی(ره) در سال‌هایی که در غیاب شبکه‌های ماهواره‌ای و ارتباطات در فضای مجازی، دیدگاه‌های مهمی درباره رادیو، تلویزیون و به ویژه مطبوعات به دلیل اهمیتی که برای مطبوعات در جامعه قائل بودند، بیان داشته‌اند. ایشان سال‌ها پیش از پیروزی انقلاب اسلامی؛ درباره وضعیت نامطلوب مطبوعات در دوران حکومت شاه هشدار داده بودند. و وضعیت نامطلوب ترویج فساد را یکی از نقاط ضعف حکمرانان می‌دانستند. این انتقادات و هشدارها تا زمان پیروزی انقلاب اسلامی ادامه داشت و از ابتدای حاکمیت جمهوری اسلامی، امام شاخص‌ها و مولفه‌هایی را برای رسیدن به وضع مطلوب مطبوعات ترسیم کردند.

اهمیت این تحقیق، فقدان الگوی مطلوب حکمرانی مطبوعات برای حکمرانان نظام جمهوری اسلامی از دیدگاه و اندیشه اسلامی امام است و ضرورت آن اجرای این حکمرانی در مطبوعات برای رسیدن به مطلوب‌هایی است که امام در بیه کار بردن قدرت مطبوعات برای تقویت قدرت حکمرانی ترسیم کرده‌اند.

۳. حکمرانی چیست؟

بر اساس تعریف سازمان ملل متحد در سال ۲۰۰۰، حکمرانی مجموعه‌ای از اقدامات فردی و نهادی، عمومی و خصوصی برای برنامه ریزی و اداره مشترک امور است و فرآیند مستمری از ایجاد تفاهم میان منافع متفاوت و متضاد است که در قالب اقدامات مشارکتی و سازگار حرکت می‌کند و شامل نهادهای رسمی و ترتیبات غیررسمی و سرمایه اجتماعی شهروندان است.

به زبان ساده تر شهروندان می‌توانند در درون خانه خودشان روابط خانوادگی را تعریف کنند و یا اقتصاد خانواده را براساس اهداف خود، به پیش ببرند. امنیت چهاردیواری خانه‌شان را تامین کنند. اما همین شهروندان وقتی پای به کوچه و خیابان می‌گذارند، دیگر توان جلوگیری از سرقت را به تنهایی ندارند. کنترل قیمت‌ها را در شهر نمی‌توانند بر عهده بگیرند و... بر این اساس به حکمرانی دولت متولی می‌شود. مالیات می‌دهد، عوارض پرداخت می‌کند و منبع درآمد حکمرانان می‌شود تا حکمرانان خواسته‌های شهروندی اورا تامین کنند، پس ازیک سو مردم به حکمرانان قدرت می‌دهند و از دیگرسو حکمرانان می‌باشند به مردم خدمت کنند. در عرصه مطبوعات هم همین واقعیت وجود دارد. مردم به حکمرانان دسترسی ندارند، پس به پلی برای رسیدن به حکمرانان ویافتن اطلاع از آنان دارند. این پل مطبوعات است. مطبوعات کار حکمرانی اطلاعات و اخبار را برای آگاهی مردم انجام می‌دهند.

حکمرانی یعنی اعمال قدرت حاکمان و به معنی قدرت اقتصادی نیست به عنوان مثال تولیدناخالص ملی آمریکا حدود ۲۲ هزار میلیارد است و این رقم برای حکمرانان چین، حدود ۱۴ هزار میلیارد کمتر از آمریکا است اما حکمرانی آمریکا در مهارشیوع ویروس کرونا بسیار ضعیف‌تر از چین عمل کرده است.

۴. حکمرانی مطبوعات

اطلاع‌رسانی، کار اصلی مطبوعات و رسانه‌ها است. کارکردهای مطبوعات در قالب اطلاع‌رسانی فقط به انتشار اخبار محدود نمی‌شود، بلکه همین انتشار خبر، نقش‌های گوناگون مطبوعات را به نمایش می‌گذارد.

با این وجود تا اوایل قرن بیست تحقيقات مستقلی درباره نقش اجتماعی مطبوعات و وسائل ارتباط جمعی انجام نشده است. از دهه دوم قرن بیست پیشگامان مطالعات ارتباطی مانند بعضی

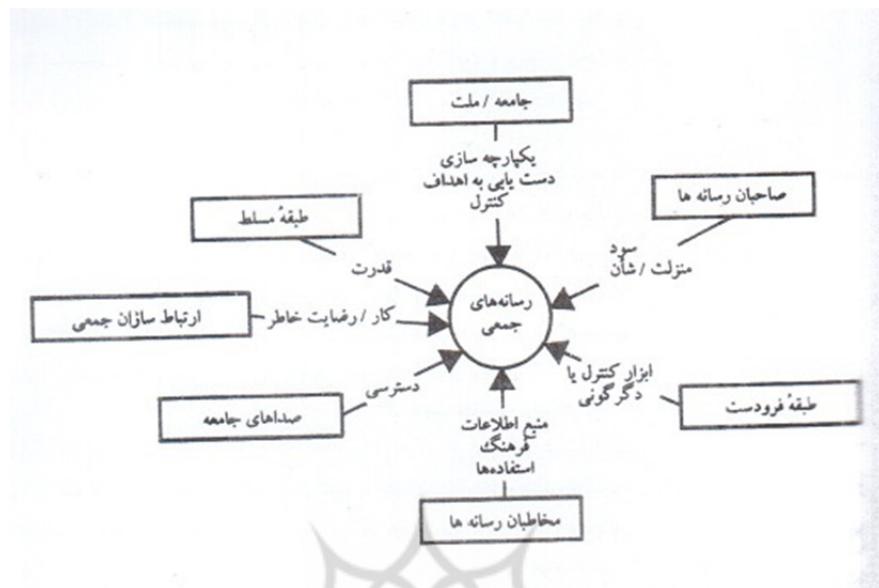
از استادان دانشگاه شیکاگو نظریات کلی خوشبینانه‌ای را درباره تأثیر وسایل ارتباط جمعی در پیشرفت جوامع و زندگی انسانها مطرح کردند. اما نخستین پژوهش‌های علمی ارتباطی را هارولد لاسول (متخصص آمریکایی علوم سیاسی) در سال ۱۹۲۷ با نگارش رساله خویش درباره «تبلیغات سیاسی در جنگ جهانی اول» پایه گذاری کرد. وی در سال ۱۹۴۸ نیز با نوشتن مقاله «ساختار و کارکرد ارتباطات در جامعه» اولین طبقه بنده را در زمینه وظایف اجتماعی وسایل ارتباطی جدید مطرح کرد. (معتمدنژاد، ۱۳۷۱: ۱۵)

هارولد دوایت لاسول سه نقش ناظرت بر محیط، همبستگی اجتماعی و انتقال میراث فرهنگی را به عنوان سه کارکرد متفاوت اما مکمل یکدیگر، برای وسایل ارتباط جمعی برشمرده است. (مک کوایل، ۱۳۸۲: ۱۰۸)

درواقع مطبوعات با کارکردهایی که لاسول و بعداً دیگران بر شمردنده‌می توانند به حکمرانی در جامعه پردازنند. زیرا براساس نظریه بر جسته سازی: «رسانه‌های جمعی ممکن است در این که به ما بگویند چگونه فکر کنیم، موفق نباشند. اما آن‌ها در گفتن اینکه درباره چه چیزی فکر کنیم، بسیار موفق هستند» (شاو و مک مامبز، ۱۳۸۳: ۱۳۲) براین اساس آثار تماس با وسایل ارتباط جمعی به صورت پشت سرهم معمولاً بدین ترتیب است: ۱) آگاهی، ۲) اطلاعات، ۳) دیدگاه، ۴) رفتار؛ (همان: ۱۳۶) درواقع مطبوعات با تغییر درنگرش افراد دریک جامعه نهایتاً می توانند بر رفتار آنان حکمرانی نمایند.

دکتر کاظم معتمدنژاد که بر نقشهای سه گانه خبری و آموزشی، راهنمایی و رهبری، و تفریحی و تبلیغی وسایل ارتباط جمعی تأکید می کند، (معتمدنژاد، ۱۳۸۶: ۹)

دنبیش مک کوایل نکات اصلی کارکرد و اهداف رسانه‌ها (مطبوعات) را در شکل ۱ به نمایش گذاشته و نشان داده است که اصلی ترین گروه‌ها در دستیابی به رسانه چه منافعی را دنبال می کنند.

شکل ۱. کارکرد و هدف رسانه های جمعی از زوایای دیدگو ناگون (مک کوایل، ۱۳۸۳: ۱۱۵)

در شکل ۱ بخوبی می توان دید که حکمرانان به عنوان طبقه مسلط بر رسانه ها، اعمال قدرت می کنند و در عوض رسانه های طبقات فرو دست ابزار کنترل و یا دگرگونی در رفتار به شمار می آیند.

در اندیشه امام براساس چنین نموداری باید طبقه فروduct (مستضعف) جایگزین طبقه مسلط (مستکبر) شود. که در این تحقیق به اثبات این فرضیه خواهیم پرداخت.

۵. مطبوعات و حکمرانی در ایران

از دیدگاه متقدان حکمرانی رژیم شاه، قبل از انقلاب را می توان به دوره هایی متفاوت تقسیم کرد. جلال آل احمد نویسنده متقد دران شاه، در مقاله «ورشکستگی مطبوعات» سه دوره مهم در تاریخ مطبوعات ایران را بررسی می کند که متأسفانه در هر سه دوره شاهد روزنامه نگاری مقلد هستیم در این سه دوره یعنی از شهریور سال ۱۳۲۰ تا بعد از کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ به جای مطبوعات شاهد «رنگین نامه» هایی هستیم که تنها وظیفه شان انحراف افکار عمومی از مسائل اساسی کشور و حکومت است. به عقیده جلال آل احمد: «ادای روزنامه نویسی را در می آوریم. در این کار نیز از دیگران تقلید می کنیم. در این کار می خواهیم

سر و پزمان را به شکل آنهایی در آوریم که تازه خودشان متوجه شرق شده اند، با آدابش و طرز تفکرش و امکانات آینده اش.» (آل احمد، ۱۳۵۶: ۲۱)

جلال آل احمد می نویسد: از روزی که بوق افتضاح شهریور بیست را زدند تا به امروز مطبوعات فارسی سه دوره مشخص و مختلف را از نظر وضع ظاهر و زبان و تعداد انتشار و محتویات پیموده اند:

۱- تا حدود سال ۲۴ و ۲۵ دوره رواج مطبوعات دهن دریده است در این دوره مردم عادی هنوز در جستجوی آن مطبوعه ای هستند که ساده تر فحش می دهند و صریح‌تر و هنوز با اصول کاری ندارند....

از نظر محتوا - درد دلهای خصوصی - فحش به اشخاص و مصادر امور، اخبار جنگ با آب و تاب هر چه تمامتر، محاکمه مسیبان انگشت شمار آن اوضاع و داستان‌های اغراق آمیز درباره زندانها و همه هیجان انگیز.»

۲- از این پس تا سال ۱۳۳۲ ناهار بازار احزاب سیاسی است. دوره مبارزه‌های به اصطلاح اصولی است! در این دوره احزاب سیاسی هر کدام متناسب موقعیت های محلی و جهانی خویش به نهایت درجه قدرت رسیده‌اند... همه دست به عصا می‌روند و رعایت می‌کنند و حساب دهن دریدگی از میان رفته است.

در این دوره روزنامه‌ها آموخته اند که از خودکشی ژاندارمری در دور افتاده ترین دهات یا از خراب شدن پلی بر رودخانه برای گریز زدن به صحرای کربلای خودشان مستمسکی بسازند...». (همان: ۲۲) این دیدگاه بی توجهی مطبوعات به وضعیت حاکمیت را مورد انتقاد مستقیم قرار می‌دهد. وازنظر منقدان بجای ارائه اخبار و گزارش‌های واقعی از نابسامانی‌های ناشی از قدرت حاکم به نقل مطالب غیربومی اکتفا می‌شود و به قول آل احمد: «ترجمه مطلب رایح می‌شود.»

۳- و از سال ۱۳۳۲ به بعد مائیم و این «رنگین نامه‌ها»! تحریک کشنده حیوانی‌ترین غراییز و خالی از حق و شور و شوق.

بر روی همین نکته است که دولت هم دست کمک می‌گذارد. برای اینکه مردم با کله‌هاشان فکر نکنند، باید با پائین تنہ شان زندگی کنند با اسفل اعضاء! با مسائل جنسی! با هرزگی و قرتی مآبی‌ها.» (همان: ۲۳)

این اوضاع و احوال متأسفانه تا پیروزی انقلاب اسلامی در سال ۱۳۵۷ بر این مرز و بوم حاکم بوده است و البته اگر از برخی نشریات و مطبوعات سالم در این دوران‌های تاریخی بگذریم، فضای عمومی حاکم بر مطبوعات کشور ما فضایی آلوده بوده است. تنها پس از پیروزی انقلاب اسلامی است که از سوی حضرت امام خمینی(س) دیدگاه‌های انتقادی در سطحی گسترده متوجه مطبوعات و رسانه‌های گروهی کشور می‌شود و افکار عمومی خواستار دگرگونی بنیادی در اوضاع مطبوعات می‌گردد.

۶. دیدگاه‌های امام خمینی(س) درباره حکمرانی و مطبوعات

دیدگاه‌های امام را باید به دو دسته قبل و بعد از انقلاب تقسیم کرد:

۱.۶ دوران پهلوی

دیدگاه‌های انتقادی حضرت امام نسبت به حکمرانی رژیم شاه در عرصه مطبوعات، محدود به دوران پیروزی انقلاب اسلامی نمی‌شود. طرح این دیدگاه‌های انتقادی به سال‌های پیش از این بازمی‌گردد. با بررسی آثار انتقادی حضرت امام به کتاب «کشف الاسرار» در سال ۱۳۲۲ (یعنی دو سال پس از فرار رضاخان و روی کار آمدن فرزندش) می‌رسیم. امام که خود از نزدیک شاهد حکمرانی رضاخان بود و ماهیت رژیم پسرش محمد رضا را بخوبی می‌شناخت با نگارش این کتاب ضمن ردنظریات علی اکبر حکمی زاده نویسنده کتاب «اسرار هزار ساله» که نسبت به شیعیان اهانت روا داشته بود، به افسای سیاست‌های مطبوعاتی رضاخان پرداختند و از مطبوعات این دوره به عنوان «کالای پخش فساد» نام برداشتند.

خود خواهی و ترک قیام برای خدا ما به این روزگار سیاه رسانده و همه جهانیان را بر ما چیره کرد و کشورهای اسلامی را زیر نفوذ دیگران در آورد. قیام برای منافع شخصی است که روح وحدت و برادری را در ملت اسلامی خفه کرده... قیام برای نفع‌های شخصی است که روزنامه‌ها که کالای پخش فساد اخلاق است، امروز هم همان نقشه‌ها را که از مغز خشک رضاخان بی شرف تراویش کرده تعقیب می‌کنند و در میان توده پخش می‌کنند. قیام برای خود است که مجال به بعضی از این وکلای فاچاق داده که در پارلمان بر علیه دین و روحانیت هر چه می‌خواهند بگویند و کسی نفس نکشد...

(امام خمینی، ۱۳۲۲: ۷)

دیدگاه‌های حضرت امام در این دوره را می‌توان در دو دسته جمع بندی کرد:

۱. افشاءی عملکرد و ماهیت رژیم در خصوص ایجاد اختناق در مطبوعات.
۲. انتقاد از مطبوعات این دوره و تأکید بر دوری جستن مطبوعات از فساد و ابتذال.

(مسعودی، ۱۳۷۶: ۱۷۳)

۲.۶ دوران انقلاب اسلامی

بررسی دیدگاه‌های امام خمینی(س) در دوران پیروزی انقلاب اسلامی بدون درنظر گرفتن تحولات سیاسی، اجتماعی و فرهنگی در روزهای پس از انقلاب ممکن است برداشت‌های نامعقولی را نصیب محققین کند. به عنوان مثال در شرایط سال‌های ۱۳۵۸ تا ۱۳۶۱ گروه‌های مخالف برای بر اندازی حکومت نو پای اسلامی از روش‌های گوناگون برای تاثیرگذاری بر افکار عمومی استفاده می‌کردند از جمله چاپ روزنامه‌ها و مجلات گوناگون را طرح ریزی می‌کردند. حضرت امام ابتدا به نصیحت صاحبان این گونه نشریات پرداختند، اما وقتی که نشریات مخالف همچنان به نصیحت و پند و اندرز ایشان بی تفاوت بودند، امام آن‌ها را مخالف آزادی توصیف کردند:

- «بعضی مطبوعات به خیال اینکه آزادی است می‌خواهند از مردم سلب آزادی کنند.»
(۵۸ / ۳ / ۸)

از نظر امام آزادی در چارچوب قانون تعریف می‌شود:

- «معنی آزادی این نیست که هر کس برخلاف قوانین، برخلاف قانون اساسی یک ملت هر چه دلش می‌خواهد بگوید مثلاً اهانت به مردم بکند.» (۵۸ / ۳ / ۹)

۷. امام خمینی و حکمرانی مطبوعات

نقطه نقل مطبوعات از نظر امام توجه به مردم است نه حکمرانان، حضرت امام معتقد بودند که روزنامه‌ها بجای پرداختن به اخبار شخصیت‌ها می‌بایست به اخبار مردم توجه کنند. یعنی درواقع بجای رویداد مداری به فرآیند مداری پردازنده در شرایطی که تیتر اول اخبار مطبوعات و رادیو تلویزیون به حضرت امام (به عنوان یک شخصیت بر جسته مذهبی سیاسی و اجتماعی) اختصاص یافته بود، حضرت امام رسانه‌های گروهی را به گزارش اخبار توسعه فرا خواندند.

امام در دیدار با سردبیر روزنامه اطلاعات به نکات ارزشمندی درباره توجه به مردم در مطبوعات اشاره کردنده:

«اگر زارعی خوب زراعت کرد و زراعتش خوب بود، شما این شخص را به جای مقامات کشور در صفحه اول بگذارید و زیرش بنویسید این زارع چگونه بوده است، این منتشر بشود و یا کارمندی خوب کار کرد، و یا اگر طبیعی عمل خوبی انجام داد، عکس او را در صفحه اول چاپ کنید. «حضرت امام حتی از اینکه عکس و مطالب ایشان بر جسته شود، انتقاد کردن و فرمودنده:

من میل ندارم رادیو هر وقت باز می شود اسم من باشد، مدتهاست که از این جهت متفرقم، این کار غلطی است، به اندازه متعارف، نسبت به همه خوب است. زیادی اش مضر است. این به ضرر مطبوعات است و مطبوعات را سبک می کند. اشخاص، شخصیت‌هایشان با خودشان است، اینطور نیست که اگر اسمشان زیاد یا کم مطرح گردد، شخصیت‌شان زیاد یا کم شود. در ایران هر کس معلوم است چه جوری است. بنابراین، آن‌چه راجع به خودم می گوییم این است که اگر قرار است عکس مرا بگذارید، به جای آن، عکس یک رعیت را بگذارید و زیرش بنویسید این رعیت چه کار مهمی کرده است.

(صحیفه امام، ج ۱۹: ص ۳۶۱-۳۶۲)

شیوه استفاده امام از رسانه‌های کوچک (ضبط سخنرانی‌ها در نجف و ارسال از طریق تلفن و پیاده‌کردن متن بر روی کاغذ‌های استنسیبل و انتشار اعلامیه‌ها) دربرابر رسانه بزرگ رژیم شاه (مطبوعات، خیرگزاری و رادیو - تلویزیون) مورد توجه محققان نیز واقع شده است دکتر آنابل سربزی ریس ساقی انجمن بین‌المللی تحقیقات ارتباطی و همسرش دکتر علی محمدی در کتاب رسانه‌های کوچک و انقلاب بزرگ، حاصل پژوهش‌های خود را درباره انقلاب اسلامی ایران در حوزه رسانه‌ها بازگو می کنند. از نظر آن‌ها انقلاب اسلامی ایران را می توان پیروزی سنت‌های شفاهی مسجد‌ها، مدرسه‌ها، حسینیه‌ها، فاطمیه‌ها، تکیه‌ها، قهوه خانه‌ها و دوره‌های خانوادگی و حرفة‌ای دربرابر رسانه‌های کلان و دیوانسالاری‌های جدید ارتباطی و تبلیغاتی دانست، تلویزیون به ویژه شاه و سلطنت را اسطوره زدایی و سلب مشروعیت کرد. حضرت امام در جریان پیروزی انقلاب با سخنرانی‌های افشاگرانه شان در نجف اشرف و انتقال این سخنرانی‌ها از طریق تماس تلفنی یارانشان با انقلابیون ایران و سپس انتشار این بیانات در اعلامیه‌ها و پخش شباهه آن‌ها؛ رسانه‌ای کوچک و مردمی را دربرابر رسانه بزرگ و

مدون رژیم شاه قرارداد. این شیوه ارتباطی که مردم کارگزار اصلی آن بودند نظام رسانه‌ای شاه را با شکستی سنگین رویرو کردند. (Serberny & Mohamadi, 1994: 226).

۸. مقوله‌های مدل پارادایمی

برای ترسیم الگودر روش داده بنیاد سیستماتیک که اشتراوس و کوربین ارائه داده اند، باید براساس تعاریف زیر از میان کدهای محوری، مقوله‌های الگو را احصا کرد. (فراستخواه، ۱۳۹۵: ۱۰۰).

۱.۸ مقوله‌های شرایط زمینه‌ای

شرایط زمینه‌ای، شرایطی است که راهبردها و اقدامات تحت آن، به اداره پذیده می‌پردازند.

۲.۸ مقوله‌های شرایط علی

شرایط علی مقوله‌هایی مربوط به شرایطی که بر پذیده اصلی تأثیر می‌گذارند. شرایط علی رویدادهایی است که موقعیت‌ها، مباحث و مسائل مرتبط با پذیده را خلق و تا حدودی تشریح می‌کنند که چرا و چگونه افراد و گروه‌ها به این پذیده مبادرت می‌ورزند.

۳.۸ مقوله‌های پذیده محوری

مقوله محوری، پذیده مرکزی است که در موقعیت وزمینه، کشف می‌کنیم. این مقوله یک صورت ذهنی از پذیده‌ای است که اساس اساس فرآیند پژوهش است.

۴.۸ مقوله‌های راهبرد

کنش‌ها یا برهمنکش‌های خاصی که از پذیده محوری منتج می‌شود. راهبردها و اقدامات، طرح‌ها و کنش‌هایی اند که به طراحی مدل کمک می‌نمایند.

۵.۸ مقوله‌های شرایط مداخله‌گر

تأثیر موجبات علی و زمینه ای خاص ، با چه عوامل عمومی محیطی تعديل می شوند؟ شرایط مداخله‌گر، شرایط وسیع و عامی همچون فرهنگ، فضا و غیره است که به عنوان تسهیل‌گر یا محدودکننده راهبردها عمل می کند.

۶.۸ مقوله‌های پیامدها

در پیامدها می خواهیم بینیم مجموع موجبات علی و راهبردهای اتخاذ شده به چه نتایج و آثاری انجامیده است؟ پیامدها شامل خروجی‌های تاثیرگذار مشهود و نامشهودی است که در اثر طراحی مدل برنده مکان مبتنی بر حس تعلق به برنده در جامعه ایجاد می‌گردد و خروجی‌های حاصل از استخدام راهبردها هستند.(همان: ۱۰۰-۱۰۱)

۹. روش تحقیق

برای انجام این تحقیق از روش داده بنیاد سیستماتیک استفاده شد در این روش که اشتراوس و کورین آن را ارائه داده اند داده ها در چند مرحله کدگذاری Coding می شوند و نتیجه نیز در آخر کار در چهار چوب یک مدل از پیش تعیین شده یکنواخت مرتب و بازنمایی شود محقق باید فن و روش معینی را برای تحلیل درپیش بگیرد و کدگذاری سه مرحله ای را انجام داده و حاصل کار را در الگوی پارادایمی یکسانی ارائه کند. (Strauss and Corbin, 1998) به نقل از (فراستخواه، ۹۹:۱۳۹۵)، برای ایجاد قابلیت اعتماد به نتایج، در این تحقیق از روش مثلث‌سازی منابع داده‌ها (Data source triangulation) استفاده شد. محقق به استفاده از منابع متعدد داده‌ها در مطالعه، و مصاحبه با خبرگان، پیرامون یک موضوع یکسان پرداخت برای این منظور از سه شیوه استفاده شد: «جمع‌آوری داده‌ها در زمان‌ها، مکان‌ها و از افراد مختلف. الف (زمانی ب (مکانی ج (شخصی). دلاور، ۱۳۸۹:۳۲۵) نتایج قابلیت اعتماد را تایید کرد.

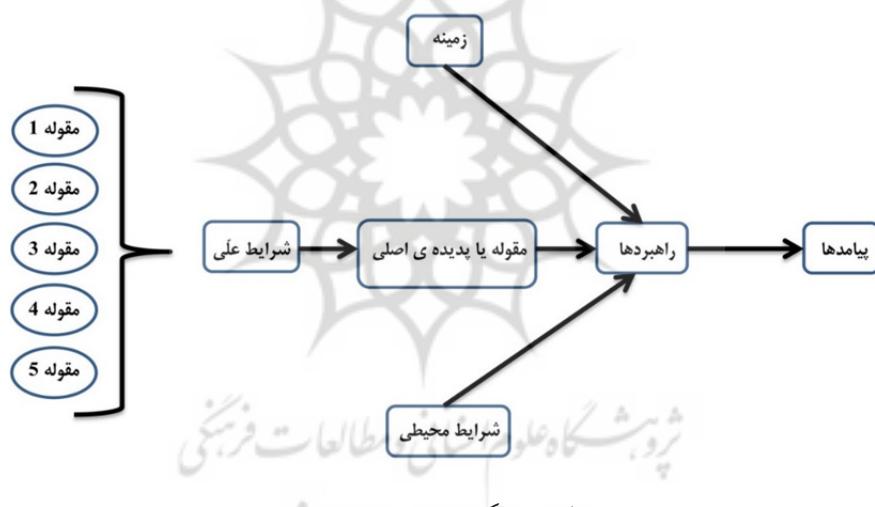
متاسفانه برخی پژوهشگران

در بررسی آراء امام خمینی برای هر موضوعی، صرفاً به یک طبقه بنده ساده و گزینشی از گفته های ایشان پرداخته اند که البته تلاش آنان قبل تقدیر است ولی معمولاً اشکالات بسیاری دارد؛ مثلاً براحتی می شود یک جمله یا پاراگراف را از طبقه ای به طبقه دیگر انتقال داد و مهمتر از آن که بعض از این گونه تحقیقات جمله عامی را در نظر می‌گیرند و بدون دلیل به موارد خاص تسری می دهند. مثلاً این جمله آن حضرت را که

«اهمیت انتشارات مثل اهمیت خون‌هایی است که در جبهه‌ها ریخته می‌شود» (صحیفه امام، ج ۱۶ ص ۱۶) را در کتاب «مطبوعات و رسانه‌ها از دیدگاه امام خمینی» (سعادتمدن، ۱۳۷۸) در بخش «مسئولیت و رسالت مطبوعات و رسانه‌ها» آورده است که نسبت به این بخش جنبه عام دارد و بیانات امام هم در جمع اعضای مسئولان و نویسندهای انتشارات سپاه پاسداران انقلاب اسلامی در تاریخ (۸ / ۲ / ۶۱) بوده است. می‌دانیم که انتشارات سپاه پاسداران عمدتاً در قالب کتاب می‌باشد. بنابراین اگر بخواهیم چنین جمله‌ای را شامل فعالیتهای روزنامه‌ها و مجلات و رادیو و تلویزیون و سینما بدانیم لازم است جملات یا دلایل دیگری از سخنان و نوشته‌های حضرت امام بدست آوریم که این معنا را برساند. (مرسوی، ۱۳۸۱: ۱۵۸)

درواقع به این شیوه می‌توان مثلث سازی را انجام داد و قابلیت اعتقاد تحقیق را اثبات کرد.

الگوی پیشنهادی محقق در شکل ۲ ارائه شده است:

شکل ۲. الگوی پیشنهادی محقق

۱۰. سوالات تحقیق

۱.۱۰ سوال اصلی

- الگوی مطلوب حکمرانی مطبوعات دراندیشه امام خمینی(ره) کدام است؟

۲.۱۰ سوالات فرعی

۱. شرایط علی الگوی مطلوب حکمرانی مطبوعاتی امام کدامند؟
۲. شرایط زمینه ای الگوی مطلوب حکمرانی مطبوعاتی امام کدامند؟
۳. شرایط محوری الگوی مطلوب حکمرانی مطبوعاتی امام کدامند؟
۴. شرایط مداخله گرالگوی مطلوب حکمرانی مطبوعاتی امام کدامند؟
۵. راهبرد الگوی مطلوب حکمرانی مطبوعاتی امام کدام است؟
۶. پیامدهای الگوی مطلوب حکمرانی مطبوعاتی امام کدام است؟

۱۱. یافته‌های تحقیق

برای ساماندهی داده های حاصل از کدگذاری آثار امام خمینی(ره) با جستجو در نرم افزار موسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی(ره) ابتدا گزاره های مربوط به سوالات تحقیق احصاء و سپس با کدگذاری باز در مرحله اول ۱۲۱ کد زنده در کدگذاری باز برچسب خورد و پس از پالایش آن ها ۴۱ کدیا شاخص در تحلیل و کدگذاری محوری برای تعیین مولفه ها مجددا کدگذاری شدند که ۹ محور یا مولفه مشخص شدند و در مرحله سوم با کدگذاری باز ۴ مبنای اندیشه امام برای حکمرانی رسانه ها شناسایی شدند در جداول بخش یافته ها، نحوه کدگذاری ۴۱ کد مشخص شده است.

۱.۱۱ مبنای حکمرانی استبدادی

با دو مولفه: ۱- نظام استبدادی و ۲- فساد در مطبوعات، تبیین می شود.

حضرت امام عمری را در راه مبارزه با رژیم شاه سپری کردند. ایشان همواره به شیوه های استبدادی رژیم در حکمرانی بر مطبوعات و به تبع آن حکمرانی مطبوعات بر افکار عمومی از طریق رواج فرهنگ غربی و جلوگیری از انعکاس افکار عمومی اعتراض می کردند. حکمرانی استبدادی بر دو مولفه استوار است: نظام استبدادی و فساد در مطبوعات.

۱.۱.۱۱ مولفه نظام استبدادی

امام خمینی در طول سال های مبارزه با حکومت رژیم شاه، علیه رسانه های زمان پهلوی مواضع روشنی را بسیاری ابراز داشته اند که می توان آنها را به دو دسته اصلی تقسیم کرد:

۱. نداشتن آزادی بیان و وجود سانسور و اختناق و جلوگیری از انعکاس افکار عمومی.
۲. عامل نظام استبدادی و بیگانگان بودن و توطئه گری و رواج فرهنگ غربی و مصرفی و فساد و فحشا.

یعنی آن حضرت برای وسائل ارتباط جمعی زمان شاه دو وجهه منفی قائل بود: یکی ویژگی محرومیت و ممنوعیت از بیان حقایق و انعکاس افکار عمومی و در نتیجه عدم امکان انتقاد و ارشاد و تربیت مردم و دیگری آزادی توطئه علیه جنبشهای مردمی به نفع استبداد داخلی و سلطه خارجی و در نتیجه اشاعه فرهنگ غرب و مصرفی و فساد و تخدیر مردم. اگر رسانه ها یک کل واحد در نظر بگیریم این دو ویژگی در واقع دو روی یک سکه است. یعنی هر جا آزادی بیان واقعی در جهت خدمت به مردم، انعکاس افکار عمومی و انتقاد و ارشاد و هدایت باشد، آنجا نظام رسانه ای مطلوب وجود دارد و هرجا اینها نباشد، به جای آن وابستگی و سانسور و اختناق و فساد و فحشا خواهد بود که از نظر امام نظام رسانه ای مطرود را تشکیل می دهد. طبعاً در عالم واقع هر نظام رسانه ای مطروdi ممکن است بارقه هایی از اصلاح و صلاح و خیر داشته باشد و به عکس هر نظام مطلوبی ممکن است آلوده به انحراف و فساد گردد. (مرоی، ۱۳۸۱: صص ۱۵۳-۱۵۴).

شاخص های مولفه نظام استبدادی عبارتند از:

۱.۱.۱۱.۱ آزادی استعماری

در جای دیگری می گوید:

آن آزادی که آنها می خواستند برای مملکت ما - حالا هم بعضی از نویسنده های ما پیشنهاد همان را دارند - آن آزادی است که هم جوانهای پسر ما و هم جوانهای دختر ما را به تباهی می کشد. آن آزادی را آنها می خواهند که من از این تعییر می کنم به آزادی وارداتی، آزادی استعماری، یعنی یک آزادی که در ممالکی که می خواهند وابسته به غیر باشد، این آزادیها را سوغات می آورند. (صحیفه امام، ج ۱۰، ص ۵)

۲.۱.۱.۱۱ جلوگیری از انعکاس افکار عمومی

دیدگاههای انتقادی حضرت امام محدود به دوران پیروزی انقلاب اسلامی نمی‌شود. طرح این دیدگاهها به سالهای دورتر از این بازمی‌گردد. با بررسی آثار انتقادی حضرت امام به کتاب «کشف الاسرار» در سال ۱۳۲۲ (یعنی دو سال پس از فرار رضاخان و روی کار آمدن فرزندش) می‌رسیم. امام که خود از نزدیک شاهد جنایتها و توطئه‌های شیطانی رضا خان بود و ماهیت رژیم پسرش محمد رضا را بخوبی می‌شناخت با نگارش این کتاب ضمن ردنظریات علی‌اکبر حکمی زاده نویسنده کتاب «اسرار هزار ساله» که نسبت به شیعیان اهانت روا داشته بود، به افشاء خیانتهای رضاخان هم پرداختند.

حضرت امام با نوشتن کتاب «کشف الاسرار» نخستین گامها را برای اعتراض به اوضاع آن زمان برداشت و از غفلت و کم توجهی روحانیون به مسائل روز، شدیداً انتقاد کرد، امام از روزنامه‌های آن دوره به عنوان «کالای پخش فساد اخلاق» نام برد.(مسعودی،

خود خواهی و ترک قیام برای خدا ما را به این روزگار سیاه رسانده و همه جهانیان را بر ما چیره کرد و کشورهای اسلامی را زیر نفوذ دیگران در آورد. قیام برای منافع شخصی است که روح وحدت و برادری را در ملت اسلامی خفه کرده... قیام برای نفع‌های شخصی است که روزنامه‌ها که کالای پخش فساد اخلاق است، امروز هم همان نقشه‌ها را که از مغز خشک رضاخان بی شرف تراویش کرده تعقیب می‌کنند و در میان تووده پخش می‌کنند. قیام برای خود است که مجال به بعضی از این وکلای قاچاق داده که در پارلمان بر علیه دین و روحانیت هر چه می‌خواهند بگویند و کسی نفس نکشد...
(امام خمینی، ۱۳۲۲، صص ۷-۳)

۳.۱.۱۱ نداشتن آزادی

اعمال سانسور از طریق جلوگیری از چاپ و نشر نوشه‌های اسلامی، نمونه‌ای از سلب آزادی از مطبوعات است. امام می‌فرمایند:

«... چرا صدای مبلغین اسلام را خفه می‌کنند؟ چرا چاپخانه‌ها را تحت سانسور قرار می‌دهند و از چاپ و نشر نوشه‌های اسلامی جلوگیری می‌کنند؟ چرا آزادی مطبوعات را سلب می‌کنند». (صحیفه امام، ج اول، ص ۱۶۱)

۴.۱.۱۱ رواج فرهنگ غربی

... مطبوعات ما در روزنامه های ما و مجلات ما و کتابهایی که منتشر می شود، تمام اینها به دست استعمار است. استعمار است که روزنامه ها را این طور مبتذل می کند تا فکر جوان های ما را مسموم کند. استعمار است که برنامه های فرهنگی ما را جوری تنظیم می کند که جوان نیرومند در این مملکت نباشد. استعمار است که برنامه های رادیو و تلویزیون را جوری تنظیم می کند که مردم اعصابشان ضعیف بشود، قوت را از دست بدهند، نیرومندی را از دست بدهند.... (صحیفه امام، ج اول، ص ۲۹۹)

۵.۱.۱۱ تخدیر ملت ها

امام در صحیتنامه سیاسی الهی خود می نویستند:
«...رادیو، تلویزیون و مطبوعات و سینماها و تئاترها از ابزارهای مؤثر تباہی و تخدیر ملت ها، خصوصاً نسل جوان بوده است...». (امام خمینی، ۱۳۷۳)

۲.۱.۱۱ مولفه فساد در مطبوعات

مولفه مهمی است که بیان گر وضعیت نابهنجار مطبوعات است و شاخص های احصا شده عبارتند از:

۱.۲.۱.۱۱ مطبوعات تخدیر کننده

نقش تخدیر کننده مطبوعات در دوران ستم شاهی، نقش تخریب اذهان است. فاسد کننده نسل جوان است و امام این گونه مجلات و روزنامه ها را نفی می کند.

۲.۲.۱.۱۱ مطبوعات تخریب کننده

ملت عزیز در طول ۵۰ سال اخیر گرفتار مجلات و روزنامه های تخریب کننده و فاسد کننده نسل جوان و از آنها بدتر سینماها و رادیو تلویزیون بود که با برنامه های خود، ملت را به حد وافر در آغوش غرب و غرب زده ها غلتانید. ضرر های رسانه های گروهی از خرابی های توپ و تانکها و سلاحهای مخرب بالاتر و بدتر است چرا که ضرر های سلاح ها گذرا و ضرر های فرهنگی به نسل های بعدی انتقال پیدا می کند. (صحیفه امام، ج ۱۸، ص ۴۶۸ - ۴۶۹)

۳.۲.۱.۱۱ مطبوعات کثیف

«...ما که وسیله انتشاراتی نداریم، همه چیز را از ما گرفته اند. تلویزیون و رادیو را از ما گرفته اند. تلویزیون که در دست آن ناجیب است، رادیو هم که در دست خودشان هست. مطبوعات ما کثیف است...». (صحیفه امام، ج اول، ص ۲۶۹)

۴.۲.۱.۱۱ مطبوعات فاسد

...صدمه ای که اسلام از مطبوعات و رسانه های طاغوتی خورد از کمتر دستگاه های دیگر خورد و آنقدر که جوانهای ما را این مطبوعات فاسد و آن مجله های فاسدتر و آن رادیو و تلویزیونهای فاسدتر به فساد کشیدند معلوم نیست که مراکر فساد آنقدر به فساد کشیده باشند. این مجلات بود و این مطبوعات و این رادیو و تلویزیون و تمام این رسانه های گروهی بود که جوانهای ما را به جای اینکه به طرف دانشگاه بکشد، به طرف علم و ادب بکشد، به طرف فساد کشاند... (صحیفه امام، ج ۱۳، ص ۱۵۶)

۵.۲.۱.۱۱ مظاهر شهوت و بی عفتنی

...برادران ایمانی! اینها با تمام مقدسات ملی و مذهبی بازی می کنند. جراید را مجبور می کنند که بر علیه دین و منافع عمومی مردم مقاله بنویسن. شما ملاحظه فرمایید روزنامه ها جریان ۱۷ دی مفتضح و ننگین را که تعفن آن دنیا را گرفته، می نویسند و یک صفحه تمام را اختصاص به تبلیغات مشروبات الکلی داده، از هر طرفی مظاهر شهوت و بی عفتنی را در صفحات روزنامه ها و مجلات منعکس می کنند و اجتماع مسلمین را به فساد اخلاق و بی عفتنی سوق می دهند ولی از قوانین اسلامی و احساسات عمومی مسلمین یک کلمه هم درج نمی کنند. (صحیفه امام، ج اول، ص ۱۰۵)

۶.۲.۱.۱۱ رواج فحشا

امام از رواج فحشا در جامعه استبدادی انتقاد می کردند اما نسبت به استفاده از رسانه ها، مطبوعات و تلویزیون نظر منفی نداشتند.

«ما با رادیو مخالف نیستیم، ما با فحشا مخالفیم، ما با تلویزیون مخالف نیستیم، ما با آن چیزی که در خدمت اجانب برای عقب نگه داشتن جوانان ما و از دست دادن نیروی انسانی ماست با آن مخالف هستیم». (کلمات قصار، ص ۱۷۸)

۷.۲.۱.۱۱ اختناق

اگر در جامعه ای؛ افراد توانند انتقاد کنند و در گردش اطلاعات و اخبار مفید اختلال ایجاد شود و به قول حضرت امام «اجازه ندهند کسی نفس بکشد»؛ این جامعه در اختناق بسر می‌برد. در زمان آقای علم نخست وزیر وقت رژیم شاه، امام جلوگیری از ارسال تلگرام علمای به شاه برای تظلم خواهی را مختنق کردن کشور می‌داند:

«آقای علم از نشر افکار عمومی در مطبوعات و انعکاس تلگرافات مسلمین و اظهار تظلم آنها به اعلیحضرت و علمای ملت جلوگیری کرده و می‌کند؛ و برخلاف قانون اساسی مطبوعات کشور را مختنق کرده و...» (صحيحه امام، ج اول، ص ۸۹). در جدول شماره یک مبنای حکمرانی استبدادی با مولفه و شاخص‌ها مشخص شده است:

جدول ۱. مبنای، مولفه و شاخص‌های مبنای حکمرانی استبدادی

شاخص	مولفه	مبنای
آزادی استعماری جلوگیری از انعکاس افکار عمومی نداشتن آزادی رواج فرهنگ غربی تخدیر ملت‌ها	نظام استبدادی	حکمرانی استبدادی
مطبوعات تخریب کننده مطبوعات کثیف مطبوعات فاسد ظاهر شهوت و بی عقیقی اختناق	مطبوعات تخریبی	

۲.۱۱ مبنای حکمرانی مطبوعات

اگرقرار است مردم بر افکار عمومی حکمرانی کنند و مردم هم این حکمرانی را پذیرند حضرت امام سه مولفه اخلاق مطبوعاتی، آزادی مطبوعات و قانون گرایی را شرط آن می‌داند.

۱.۲.۱۱ مولفه اخلاق مطبوعاتی

در معرفت‌شناسی امام، اخلاق جایگاه مهمی دارد. ایشان مطبوعات را به شاخص‌هایی چون: نفی انتقام‌جویی، تهمت و افترا، و انحراف در مجله‌ها فرا می‌خواند:

۱.۱.۲.۱۱ انحراف در مجله‌ها

این رسالت و وظیفه رسانه‌ها با آنچه در زمان شاه بود، زمین تا آسمان تفاوت دارد، پس رسانه‌های ایران باید گذشته‌ها را جبران کنند از این رو نیاز به تلاش مضاعف در جهت وصول به اهداف انقلاب دارند: «شما باید جبران آن خرابی پنجاه سال را بکنید. پنجاه سال جامعه ما هر مجله‌ای را باز کردند و یا گوش به رادیو و تلویزیون دادند همه انحراف بود...».
(صحیفه امام، ج ۱۴، ص ۵۰۰)

چنین رسانه‌هایی که می‌خواهند به اسلام و مردم خدمت کنند باید از لحاظ محتوا دگرگون شوند. هیچ رسانه‌ای به خودی خود، خوب یا بد نیست. رسانه وسیله است. آنچه مهم است محتواست. امام هیچ مخالفتی با مظاهر تمدن جدید ندارد بلکه آنها را تأیید می‌کند.

۲.۱.۲.۱۱ نفی انتقام‌جویی

البته امام انتقاد را غیر از انتقام‌جویی و جنگ قلمی و خودمحوری زیر پوشش اسلام می‌داند و بارها در سخنان خود این مسئله را تکرار کرده است:

به همه آقایان من می‌گویم با هم جنگ نکنید، روزنامه‌ها را پر نکنید دوباره از بدگویی از هم و از انتقاد از هم. انتقاد غیر از انتقام‌جویی است. انتقاد، انتقاد صحیح باید بشود. هر کسی از هر کس می‌تواند انتقاد صحیح بکند. اما اگر قلم که دستش گرفت انتقاد کند برای انتقام‌جویی، این همان قلم شیطان است... این میزان دستش باشد که قلم، دست شیطان است می‌نویسد یا دست رحمان است، زبان، زبان شیطان است یا زبان رحمان است. (صحیفه امام، ج ۱۳، ص ۲۰۵)

۳.۱.۲.۱۱ مسئولیت نویسنده

ایشان در جای دیگری می‌گویند:

گاهی ممکن است یکی انتقادی از باب اینکه با سلامت نفس نوشته نشده است، انتقاد باعث بدتر شدن وضع شده باشد. انتقادی، وضع را آرامش می‌دهد که از روی مصالح باشد و نویسنده توجه به این داشته باشد که مسئولیت الهی دارد و پیش خدا مسئول است. (صحیفه امام، ج ۱۴، ص ۳۸۴)

۴.۱.۲.۱۱ قلم‌های زهرآگین

اما دشمنان انقلاب اسلامی چگونه با این انقلاب برخورد می‌کنند و چگونه از آن انتقاد می‌کنند: «آنان که از اسلحه گرم برخوردارند همچون صدام، با اسلحه و آنان که سلاح گرم ندارند، با قلم‌های زهرآگین که از سلاح گرم جنایت بارتر است ملت مظلوم ما را زیر ضربات خود قرار داده‌اند». (صحیفه امام، ج ۱۵، ص ۱۷۰)

نقد و انتقاد وقتی با هدف اصلاح و خیرخواهی باشد و بر سر منافع مادی و مستندهای دنیوی نباشد و به جای خود یا گروه خود، منافع عامه مردم را هدف قرار دهد باید در همه امور حضور داشته باشد و در واقع از امور ضروری جامعه محسوب می‌شود.

۵.۱.۲.۱۱ نفی تهمت و افتراء

شما انصاف می‌دهید که یک مملکتی که خونش را داده و شما را به مستند نشانده، سر مستند جنگ بکنید، دعوا بکنید، هر روز صحبت بکنید، هر روز انتقاد بکنید، روزنامه‌ها هر روز انتقاد بکنند، هم را بکویند، به هم تهمت بزنند، به هم افتراء بزنند. آخر این انصاف است؟ پیش خدا چه می‌خواهد شد این؟ پیش ملت چه انعکاسی دارد؟ خارجی‌ها چه استفاده از آن می‌کنند؟ آنها هم دلشان می‌خواهد که شما سر و کله هم بزنید و از مصالح مملکت غافل باشید و آنها یک وقتی کار خودشان را، ضربه خودشان را بزنند.

(صحیفه امام، ج ۱۳، ص ۲۰۱)

۶.۱.۲.۱۱ انتقاد برادرانه

امام در جای جای سخنان خود ضمن تأکید بر انتقاد برادرانه، هدف انتقاد را خدمت به مردم و خدمت به اسلام می‌داند: «روزنامه‌ها و مطبوعاتی که باید در خدمت این ملت و در خدمت اسلام باشند، باید همه با هم به طور برادری رفتار کنند و اگر انتقاد دارند، انتقاد برادری داشته باشند، مصلحت گویی باشد». (صحیفه امام، ج ۱۴، ص ۵۱)

۷.۱.۲.۱۱ راست‌گویی و صداقت

نتیجه طبیعی آزادی بیان و انتقاد سالم، ایجاد پیام صادقانه است، امام برای راست‌گویی و صداقت اهمیت فوق العاده ای قایل بود و در طول زندگی خود کلمه ای خلاف آن به زبان نیاورد: «آنچه که در خبرگزاریها مهمن است کیفیت آن است، زیرا هر کدام که به راستی و راست‌گویی نزدیک‌تر باشد، شوق انسان را به گوش دادن بیشتر می‌کند». (صحیفه امام، ج ۱۷، ص ۱۳)

۸.۱.۲.۱۱ مخالفت با فحشا و دفاع از سینما

«ما با رادیو مخالف نیستیم، ما با فحشا مخالفیم، ما با تلویزیون مخالف نیستیم، ما با آن چیزی که در خدمت اجنبی برای عقب نگه داشتن جوانان ما و از دست دادن نیروی انسانی ماست با آن مخالف هستیم». (کلمات قصار، ص ۱۷۸)

۲.۲.۱۱ مولفه آزادی مطبوعات

برخی از تحلیلگران، بدون توجه به بیانات حضرت امام در مقاطع خاص تاریخی تصور می‌کنند که حضرت امام با آزادی مطبوعات مخالف بوده اند در حالی که ایشان ضمن تأکید بر آزادی مطبوعات، خواهان استقلال آنها بوده اند. ایشان در دیدار با سردبیر روزنامه اطلاعات می‌فرمایند: «من بار دیگر از مطبوعات سراسر ایران می‌خواهم که بیایید دست در دست یک‌دیگر بنهید و آزادانه، مطالب را بنویسید ولی توطئه نکنید. من بارها گفته ام که مطبوعات باید مستقل و آزاد باشند ولی متأسفانه و با کمال تعجب، تعدادی از آنها را در مسیری دیدم که با کمال بی انصافی مقاصد شوم راست و چپ را در ایران پیاده می‌کردند و هنوز هم می‌کنند. مطبوعات در هر کشوری نقش اساسی را در ایجاد جوی سالم و یا ناسالم دارند. (صحیفه امام، ج ۱۲، ص ۱۸۶). شاخص‌های مولفه آزادی مطبوعات عبارتند از:

۱.۲.۲.۱۱ آزادی بیان و رسانه‌ها

امام همواره مدافع بزرگ آزادی بیان بود، با سانسور و اختناق رسانه‌ها مخالفت می‌کرد و هیچ ترسی حتی از آزادی بیان معارضین و معاندین انقلاب اسلامی نداشت. به این سخنان ایشان که در مقاطع مختلف گفته اند توجه کنید:

«مطبوعات آزادند، قلم آزاد است. بگذارید بنویسنند مطالب را. اگر دین دارید به دین عمل کنید، اگر چنانچه دین را ارجاع می دانید، به قانون اساسی عمل کنید. خوب بگذارید بنویسند». (صحیفه امام، ج ۱، ص ۲۹۲)

۲.۲.۱۱ حق آزادی

«حق اولیه بشر است که من می خواهم آزاد باشم، من می خواهم حرفم آزاد باشد...». (صحیفه امام، ج ۳، ص ۵۱۰)

۳.۲.۱۱ آزادی ملت

«... اول مرتبه تمدن، آزادی ملت است. یک مملکتی که آزادی ندارد، تمدن ندارد... مملکت متمدن آن است که آزاد باشد، مطبوعاتش آزاد باشد، مردم آزاد باشند در اظهار عقاید و رأیشان...». (صحیفه امام، ج ۵، ص ۳۲)

۴.۲.۱۱ نشر حقایق

«...مطبوعات در نشر همه حقایق واقعیات آزادند». (صحیفه امام، ج ۴، ص ۲۶۶)

اما این آزادی محدودیت هایی هم دارد:

«همه مطبوعات آزادند مگر اینکه مقالات مضر به حال کشور باشد». (صحیفه امام، ج ۴، ص ۴۱۶)

امام خمینی ضمن اعتقاد به آزادی بیان مطبوعات و رسانه ها، حدود آن را نیز مشخص کرده است. باید توجه داشت که هیچ متفکری و هیچ کشوری قابلی به آزادی بی حد و مرز در هیچ زمینه اجتماعی و بویژه در عرصه رسانه ها نیست. در همه جای دنیا حتی در کشورهای غربی مدعی آزادی و دموکراسی، حدودی برای آزادیها از جمله آزادی رسانه ها منظور شده است. اساساً آزادی بدون حد و مرز مخالف عقل سالم و اسباب فساد جامعه و نوع انسان است.

۳.۲.۱۱ مولفه قانون گرایی

این مولفه از دو شاخص : آزادی در حدود قانون و سوء استفاده از قانون احصاء شده است:

۱.۳.۲.۱۱ آزادی در حدود قانون

آقایانی که اسم از آزادی می‌آورند، چه آقایانی که داخل در مطبوعات هستند و چه فشرهای دیگری فرباد از آزادی می‌زنند، اینها آزادی را درست بیان نمی‌کنند یا نمی‌دانند. در هر مملکتی آزادی در حدود قانون است، در حدود قوانین آن مملکت است. (صحیفه امام، ج ۷، ص ۵۳۵)

۲.۳.۲.۱۱ سوء استفاده از قانون

امام توطئه گری و همراهی با دشمن و خلاف جهت ملت را نفی می‌کند:

اگر یک روزنامه ای توطئه بر ضد مسیر ملت می‌خواهد بکند... ترویج بکند از کارهای دشمن های یک ملتی، بنویسد چیزهایی که مربوط به دشمنی های یک ملت است، اگر این طور باشد، این طور آزادی ها را ملت ما نمی‌توانند بپذیرند. (صحیفه امام، ج ۷، ص ۵۳۶).

در جدول ۲ کدھای تشکیل دهنده حکمرانی مطبوعات ارائه شده اند.

جدول ۲. مبانی، مولفه و شاخص های مبنای حکمرانی مطبوعات

شاخص	مولفه	مبانی
انحراف در مجله ها نفی انتقام جویی مسئلیت نویسنده قلم های زهرآگین نفی تهمت و افتراء انتقادبرادرانه راستگویی و صداقت مخالفت با فحشا	اخلاق مطبوعاتی	حکمرانی اسلامی
آزادی بیان حق آزادی آزادی ملت نشر حقایق	آزادی مطبوعات	

آزادی در حکومت قانون سوء استفاده از آزادی	قانون گرایی	
--	-------------	--

۳.۱۱ مبنای حکمرانی تربیتی مطبوعات

دو مولفه ۱- نقش تربیتی و ۲- نقش انتقادی بیانگر مبنای حکمرانی تربیتی مطبوعات در جامعه هستند.

۱.۳.۱۱ مولفه نقش تربیتی

مهمترین نقشی که امام خمینی برای رسانه‌ها بیان کرده است، نقش تربیتی و ارشادی آنان است. امام در مقاطع مختلف بر این نقش مهم رسانه‌ای تأکید کرده است. او مطبوعات و رادیو و تلویزیون را به عنوان مریبان جامعه برمی‌شمارد و آنان را در خدمت فرهنگ اسلام و ایران اعلام می‌کند. او وظیفه و کار و هدف مطبوعات را ارشاد و بیدارسازی و آگاهی‌دهی می‌داند. شاخص‌های نقش تربیتی را می‌توان از سخنان امام اینگونه استنباط کرد:

۱.۱.۳.۱۱ مدرسه سیار

«مطبوعات باید یک مدرسه سیار باشند تا مردم را از همه مسایل بخصوص مسایل روز آگاه نمایند.» (صحیفه امام، ج ۱۸، ص ۶۱)

۲.۱.۳.۱۱ تربیت جوانان

«مجله باید در خدمت کشور باشد، خدمت به کشور این است که تربیت کند، جوان تربیت کند، انسان درست کند، انسان برومند درست کند، انسان متفکر درست کند تا برای مملکت مفید باشد.» (صحیفه امام، ج ۸، ۴۹۸)

۳.۱.۳.۱۱ تربیت صحیح

آنکه از همه خدماتها بالاتر است این است که نیروی انسانی ما را رشد بدهد و این به عهده مطبوعات است، مجله هاست، رادیو - تلویزیون است، سینماهast، تئاترهاست. اینها می توانند نیروی انسانی ما را تقویت کنند و تربیت صحیح بکنند. [۸۶]

«تمام رسانه‌ها مریب یک کشور هستند، باید تربیت کنند کشور را» (کلمات قصار، ص ۱۷۸)

۴.۱.۳.۱۱ آگاهی مردم

«همان طور که قبلًا اشاره شد، حضرت امام برای نیروی انسانی رسانه‌ها اهمیت زیادی قایل بودند زیرا که صداقت و راستگویی از افراد صالح و خدمتگزار برمی‌آید.

۵.۱.۳.۱۱ ایجاد امید

یا

امید در خودتان ایجاد کنید، نویسنده‌های ما، گویندگان ما همه شان دنبال این باشند که به این ملت امید بدهند. مایوس نکنند ملت را، بگویند توانا هستیم، نگویند ناتوان هستیم. بگویند خودمان می توانیم واقع هم همین طور است. می توانیم، اراده باید بکنیم... آنها بی که در مطبوعات چیز می نویسند، در رادیو و تلویزیون صحبت می کنند، حیف است که اینها توجه به این معنا نداشته باشند که باید این ملت را امیدوار کرد و باید مطمئن کرد ملت را. (صحیفه امام، ج ۱۳، ص ۵۳۷)

همان طور که قبلًا اشاره شد امام خمینی علاوه بر مسئولیت تربیتی و آموزشی برای وسائل ارتباط جمعی مسئولیت ایجاد امکانات سرگرمی و تفریح نیز قایل است، لakin این وظیفه و نقش نیز باید در ارائه همان نقش ارشادی و آموزشی قرار گیرد و به صورت سالم و صحیح شرعی عرضه شود و در خدمت مردم و در جهت صالح و منافع آنان باشد. ایشان درباره وجود مراکز فساد در زمان شاه و عدم امکانات تفریحی سالم و ایام تعطیل می گوید:

یک جماعت تعطیل و یک جوانهای اول شباب و باز بودن مراکز فساد، تهیه کردن عیش و نوش برای آنها هر طور! بعد از ده سال، دیگر یک جوان سالم برای این مملکت باقی نمی‌ماند... اول انسان باید یک چیزی تهیه کند برای این ملت، یک چیز سالم، تفریح سالم... یک تفریح صحیح شرعی، یک تفریح سالم، صحیح اول برای اینها

درست کنید، بعد درها را بیندید تا این بیچاره‌ها راه یافتند طرفش. شما آن کار را نکردید،
مراکز فساد را باز گذاشتید و در دکانها را هم بستید... (صحیفه امام، ج ۱، ص ۳۹۳)

۲.۳.۱۱ مولفه نقش انتقادی

این مولفه در کنار مولفه نقش تربیتی مطبوعات، تربیت را در حکمرانی مطبوعات تبیین می‌کند،
شاخص‌های آن شامل کدهای زیر است:

۱.۲.۳.۱۱ منتقد راستین

نقد در حوزه دوستان، عقلاً مبتنی بر تحلیل و تفسیر خیرخواهانه و اصلاح و ارشاد است، یعنی
بیان خوبیها و بدیها و بخصوص تأکید کردن بر خوبیها با هدف اصلاح و تعالی مورد نقد. بینیم
حضرت امام چه می‌گوید:

۲.۲.۳.۱۱ تعهد نویسنده

شما هم که مجله می‌نویسید می‌توانید خدمت کنید، جوانها را برومند کنید با مقالاتتان،
مقالات صحیح‌تان. دنبال این باشید که از نویسنده‌های متعدد اسلامی و انسانی
نیرو بگیرید، مقالات صحیح بنویسید. درد و دوایش را بنویسید. همه چیز را انتقاد کنید.
(صحیفه امام، ج ۸، ص ۴۹۹)

۳.۲.۳.۱۱ ارشاد جامعه

روزنامه‌ها باید با کسی صورت مخاصمه نداشته باشند بلکه صورت ارشاد داشته باشند.
مطلوب را بگویند. انتقاد باید باشد زیرا یک جامعه که انتقاد شود اصلاح می‌شود. عیب هم
در همین جاست چون سر تا پای انسان عیب است و باید این عیب‌ها را انتقاد کرد تا
جامعه اصلاح شود. (روزنامه کیهان، ۴ / ۶۰).

برای شناخت مبنای حکمرانی تربیتی به جدول شماره ۳ بنگرید.

الگوی مطلوب حکمرانی مطبوعات در اندیشه امام خمینی(ره) (امیدعلی مسعودی) ۱۳۹

جدول ۳. مبانی، مولفه و شاخص‌های مبنای حکمرانی تربیتی

شاخص	مولفه	مبانی
مدرسه سیار تربیت جوانان تربیت صحیح آگاهی مردم ایجاد امید	نقش تربیتی	حکمرانی تربیتی
متقدراستین تعهدننویسنده ارشاد جامعه	نقش انتقادی	

۴.۱۱ مبنای حکمرانی مردم بر مطبوعات

حضرت امام حکومت را متعلق به خداوندی دانستند ولذا تشکیل هر حکومتی را با رای مردم و برای اجرای قوانین الهی، مشروع می دانستند. ایشان حکومت مردمی را حکومت کوخ نشینانی می دانستند که انقلاب کرده اند. این مبنای دو مولفه دارد: ۱- حکمرانی کوخ نشینان ۲- نظارت بر مطبوعات

۱.۴.۱۱ مولفه حکمرانی کوخ نشینان

شاخص‌های مهمی را حضرت امام برای حکمرانی مردم بیان کرده اند، یکی از شاخص‌های مهمی که امام برای حکمرانی کوخ نشینان بیان می کنند، برتری آنان بر کاخ نشینان است. کاخ نشینان مظہر طاغوت هستند و به قوانین الهی پاییند نیستند.

۱.۱.۴.۱۱ برتری کوخ نشینان

متاسفانه امروزه که سیره عملی امام در امور گوناگون مورد غفلت قرار می گیرد. چطور می شود ما سخنان امام را سر لوحه کار خود قرار دهیم و دم از خط امام بزنیم و خودمان روحیه کاخ نشینی که روحیه ای سلطه طلبانه است، داشته باشیم. امامی که مخالف کاخ نشینی بود و یک موی کوخ نشینان و شهیددادگان را از همه کاخ نشینان برتری می دید (امام خمینی، ۱۳۷۲: ۲۲۲) و می گفت: «ما باید کوشش کنیم که اخلاق کاخ نشینی را از این ملت بزداییم»

(امام خمینی، ۱۳۷۲:۲۲۱) یا «آن روزی که دولت ما توجه به کاخ پیدا کرد، آن روز است که باید ما فاتحه دولت و ملت را بخوانیم» (امام خمینی، ۱۳۷۲:۲۲۲) و خودش تا آخر عمر در منزل کوچک اجاره ای زندگی می کرد و تمامی سهم اراضی را که از اراضی خمین داشت برای خانه سازی محرومین بخشید و حتی اجازه نداد حسینیه جماران را که محل سخنرانی او بود گچ کاری کنند، چگونه الگوی ما قرار می گیرد؟ (مرلوی، ۱۳۸۱:۱۵۶)

۲.۱.۴.۱۱ حکومت پابرهنه ها

و درباره رادیو و تلویزیون اعتقاد دارند:

من نظری به دیگران ندارم، راجع به خودم می گویم. از این وضع رادیو - تلویزیون خوش نمی آید. واقع آن است که آن قادر که پابرهنه ها به رادیو - تلویزیون حق دارند، ما نداریم. این یک واقعیت است و تعارف نیست... من مدهاست که وقتی می بینم رادیو - تلویزیون را هر وقت بازش می کنم از من اسم می برد، خوش نمی آید. ما باید به مردم ارزش بدھیم، استقلال دهیم و خودمان کنار بایستیم و روی خیر و شر کارها نظارت کنیم. ولی این که تمام کارها دست ما باشد، رادیو تلویزیون دست ماها باشد اما آن بیچاره ها که کار می کنند هیچ چیز دستشان نباشد ولی ما که هیچ کاره هستیم دست ما باشد، به نظر من این صحیح نیست. (صحیفه امام، ج ۱۹، ص ۳۴۶)

۳.۱.۴.۱۱ در مسیر ملت بودن

از نظر امام رسانه ها صرفاً نقش رهبری و ارشاد ندارند بلکه این نقش، نقشی دو سویه است. رسانه ها هم وظایف ارشادی دارند و هم وظیفه پیروی از ملت:

خون های ملت ما را هدر ندهند، ملت ما زحمت کشیده اند، ملت ما خون داده اند، بخواهند باز با اباطیل برگردانند به حال اول، این قابل تحمل نیست ما تا آنجا صبر می کنیم که توطئه نباشد و اگر خدای نخواسته توطئه باشد، صبر نخواهیم کرد، تحمل نخواهیم کرد. باید خودشان را اصلاح کنند. همه رسانه های تبلیغاتی باید خودشان را اصلاح کنند که خدای نخواسته برخلاف مسیر ملت نروند... (صحیفه امام، ج ۷، ص ۳۲۴)

۴.۱.۴.۱۱ صدای ملت

از مهم‌ترین وظایف رسانه‌ها انعکاس آرمان‌های ملت و افکار عمومی است. یعنی رسانه‌ها باید بررسی کنند خواست ملت در واقع چیست و همان را منعکس کنند: «نقش مطبوعات در کشور منعکس‌کردن آرمان‌های ملت است». (صحیفه امام، ج ۷، ص ۳۲۳) یا: «حرف صحیح این است که ما مطالعه کنیم در حال ملت. گوش بدھیم به صدای ملت بینیم چه می‌خواهد».
(صحیفه امام، ج ۱۱، ص ۱۹۷)

۵.۱.۴.۱۱ مطبوعات برای عموم

رادیو - تلویزیون و مطبوعات مال عموم است... آنچه خوب است در رادیو - تلویزیون و مطبوعات باشد، آن است که برای کشور اثربخش باشد. مثلاً اگر زارعی خوب زراعت کرد و زراعتش خوب بود، شما این شخص را به جای مقامات کشور در صفحه اول بگذارید و زیرش بنویسید این زارع چگونه بوده است... باید اساس تشویق اشخاص باشد که در این کشور فعالیت می‌کنند. اینها به کشور حق دارند، به این روزنامه‌ها حق دارند، به رادیو - تلویزیون حق دارند. ولی ماهانه نسبت به آنها حقمن کم است. البته، آنچه من می‌گویم راجع به خودم است. به دیگران هیچ کاری ندارم، آنها اختیارش با شما و با خود آنهاست. من میل ندارم رادیو هر وقت باز می‌شود اسم من باشد، مدتهاست که از این جهت متنفرم. این کار غلطی است، به اندازه متعارف نسبت به همه خوب است. زیادی اش مضر است. این به ضرر مطبوعات است و مطبوعات را سبک می‌کند.
(صحیفه امام، ج ۱۹، ص ۳۶۱)

۶.۱.۴.۱۱ روزنامه برای مردم

و در جای دیگری می‌گوید:

روزنامه‌ها مال طبقه سوم است، مال طبقه اول نیست و این هم نیست که همه اش مال حکومت باشد و از چیزهای حکومتی بنویسد. این صحیح نیست. به نظر من روزنامه‌ها برای همه مردم است و همه مردم در آن حق دارند. (صحیفه امام، ج ۱۹، ص ۳۶۳)

۲.۴.۱۱ مولفه نظارت بر مطبوعات

این مولفه، شاخص‌هایی برای بهبودی محتوای مطبوعات را درنظر می‌گیرد. مانند نظارت بر محتوا:

۱.۲.۴.۱۱ نظارت بر محتوا

امام در چند مورد بر نظارت بر مطبوعات تأکید کرده اند، مثلاً می‌گویند:

نوشته‌هایی که می‌خواهید طرح بشود، چند نفری را که یقین دارید آدم‌های مستقیم هستند و در مسیر ملت و کشور هستند و وابستگی به هیچ جا ندارند، مطالعه و درست در آن دقت بکنند و بعد از دقت در روزنامه یا مجله نوشته شود. این طور نباشد که بنویسند و منتشر بشود، بعد بفهمند که این نوشته برخلاف بوده است، و این مطلب یک امری است لازم. کتاب هم وقتی که نوشته می‌شود، قبل از اینکه انتشار پیدا کند باید اشخاص کارشناس متوجه به شیطنت هایی که شیاطین می‌خواهند بکنند، باشند... کتاب‌ها را مطالعه کنند، مبادا یک وقتی یک جایش خلاف درآید و آن وقت برای شما دست بگیرند که مثلاً این جمله انحرافی است. این مطلب هم به صلاح خود شماست و هم به صلاح ملت. (صحیفه امام، ج ۱۳، ص ۴۷۴)

۲.۲.۴.۱۱ انتخاب افراد مطبوعاتی

از مسائل مهم کسانی است که بخواهند خدمتی بکنند، مجله‌ای بیرون بدهند یا روزنامه‌ای بنویسند. اولین مسئله آنها این است که افراد انتخاب کنند، اولین مسئله آنها انتخاب افراد است، چون افراد اگر چنانچه اشخاصی منحرف باشند، بدون اینکه شما توجه داشته باشید، یک وقت متوجه می‌شوید که انحراف پیدا شده است. چون اشخاصند که می‌توانند انسان را به دامان آمریکا و یا به دامان شوروی بکشانند. (صحیفه امام، ج ۱۳، ص ۴۷۴)

۳.۲.۴.۱۱ انحراف افکار

اگر یک کسی افکارش قبلاً منحرف بوده و حالا باید به شما ادعا بکند که من برگشته‌ام، ما باید قبول کنیم، اما نباید او را مجله نویس کنیم... نباید رادیو تلویزیون را به دست او بدهیم و یا او را در رادیو تلویزیون راه دهیم و یا مجله‌ای که برای تربیت افراد و

الگوی مطلوب حکمرانی مطبوعات در اندیشه امام خمینی(ره) (امیدعلی مسعودی) ۱۴۳

برای ترویج مسیر اسلامی ملت است، به دست او بدھیم و یا نوشه هایش را به دست او بسپاریم (صحیفه امام، ج ۱۳، ص ۴۷۵)

با این وجود آن حضرت در مقاطع گوناگون از جمله در وصیتنامه سیاسی - الهی خود میزان در وضع هرکسی را حال فعلی او می داند و سیره آن بزرگوار نیز حاکی از آن است که اگر صحت وسلامت و قصد خدمت فردی به اثبات بررسد مانع ندارد که در هر جا که می تواند خدمت کند. بعضی از سخنان امام هم که در همین مقاله قبل ذکر شد شاهد این مدعاست که اگر متصدیان رسانه ها توان اصلاح خود را داشته باشند، فعالیت آنان بلاشکال است.

، ص ۳۶۳) برای شناخت بیشتر مبانی حکمرانی مردم جدول ۴ را مشاهده نمایید:

جدول ۴. مبانی، مؤلفه و شاخص های مبانی حکمرانی مردم

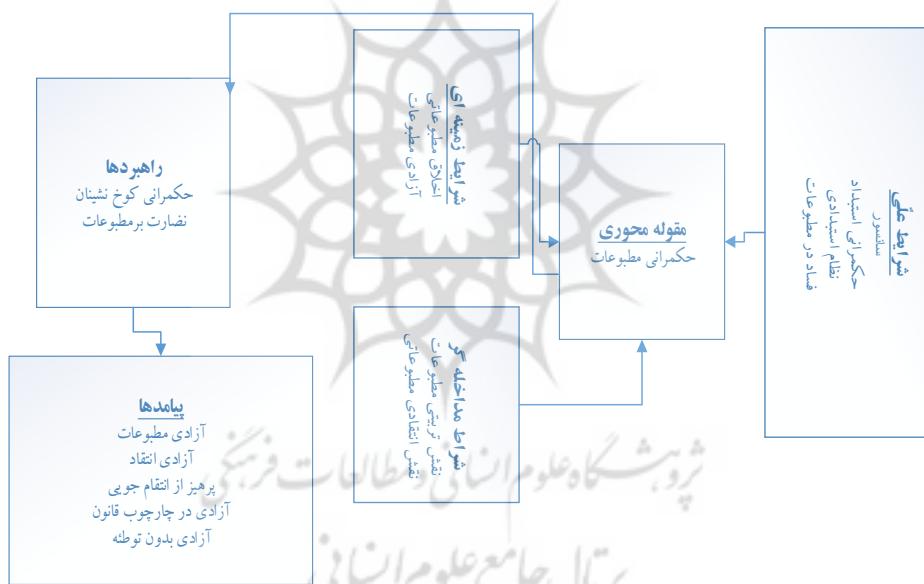
شاخص	مؤلفه	مبانی
برتری کوچ نشینان حکومت پاپرنه ها درمسیر ملت بودن صدای ملت روزنامه برای مردم مطبوعات برای مردم	حکمرانی کوچ نشینان	حکمرانی مردم
نظرارت بر محتوا انتخاب افراد مطبوعاتی انحراف افکار	نظرارت بر مطبوعات	

۱۲. جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

نقش حکمرانی مطبوعات در هر حکمرانی بسیار حائز اهمیت است. امروزه با وجود شبکه های اجتماعی و ارتباطات گسترده ای که در فضای مجازی وجود دارد، رسانه ها و از جمله مطبوعات با تاثیری که بر افکار عمومی می گذارند و رفتار شهروندان را تغییر می دهند، همچنان نقش زیادی در حکمرانی دولت ها دارند.

این بهره مندی از قدرت رسانه در جوامع مسالمه مهمی است که در هنگارهای مطبوعاتی نمود می‌یابد. هنگارهای مطبوعاتی بایدها و نبایدهایی است که حاکمان جامعه بر مطبوعات تحمیل می‌کنند تا از قدرت رسانه‌ای آن‌ها درجهت تحکیم قدرت خود سودبرند. نوع نگاه حکمرانان به مطبوعات شاخصی برای شناخت حاکمان و وضعیت اطلاع رسانی در آن جامعه به حساب می‌آید.

پس از پیروزی انقلاب حکمرانی مطبوعات، به عنوان یک مسالمه بر جای مانده از رژیم شاه، در جمهوری اسلامی مورد توجه قرار گرفت. امام خمینی به عنوان بنیان‌گذار و معمار اندیشه حکمرانی اسلامی در جمهوری اسلامی، با اشرافی که بر این مسالمه داشتند، در سخنرانی‌ها و بیانیه‌های خود، درباره رسانه‌ها به ویژه مطبوعات سخنانی ایراد کرده‌اند. در این تحقیق با مراجعه به این آثار اصول، مبانی، مولفه‌ها و شاخص‌های حکمرانی مطبوعات احصاء شده‌اند.

نمودار ۱. الگوی حکمرانی مطبوعات در اندیشه امام خمینی (ره)

همچنان که در نمودار ۱ مشخص است، در الگوی حکمرانی مطبوعات از نظر امام، براساس کدگذاری محوری می‌توان در کدگذاری انتخابی شرایط علی تخریب حکمرانی مطلوب مطبوعات در جامعه را ناشی از شرایط سانسور واختناق دانست. لذا امام مرتباً برآزادی مطبوعات در چهارچوب قانون تاکید دارد. برای رسیدن به حکمرانی مردم به عنوان پدیده اصلی و

مرکزی حکمرانی مطلوب، شرایط زمینه‌ای انقلاب اسلامی برای برچیدن حکومت اختناق شاه و شرایط محیطی حکمرانی تربیتی است. در الگوی مطلوب پیامدها عبارتند از: آزادی مطبوعات، آزادی انتقاد و نه انتقام‌جویی، آزادی در چهارچوب قانون و سرانجام آزادی بدون توطئه.

کتاب‌نامه

- امام خمینی (۱۳۸۹)، صحیفه امام: مجموعه آثار امام خمینی (س) (بیانات، پیام‌ها، مصاحبه‌ها، احکام، اجازات شرعی و نامه‌ها) چاپ پنجم، تهران: مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی (س).
- امام خمینی (۱۳۲۲)، کشف الاسرار، بی‌تا، بی‌جا
- امام خمینی (ره)، سید روح الله (۱۳۷۳): تفسیر سوره حمد از حضرت امام خمینی (ره)، تهران: انتشارات دانشکده مدیریت دانشگاه تهران
- امام خمینی، (۱۳۷۲) کلمات قصار، تهران: مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی، چاپ اول، بهار ۱۳۷۲
- امام خمینی، (۱۳۷۳) وصیت نامه سیاسی - الهی، تهران: سازمان چاپ و انتشارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، چاپ دهم، پاییز
- جلال آل احمد (۱۲۵۶)، سه مقاله دیگر، انتشارات رواق: تهران
- درویشی، فرهاد و فردی تازه کند، محمد، (۱۳۹۳)، «بررسی اندیشه دفاعی حضرت امام خمینی (ره)»، راهبرد دفاعی، تابستان.
- درویشی، فرهاد (۱۳۸۹)، «ابعاد امنیت در اندیشه و آراء امام خمینی (ره)، فصلنامه مطالعات راهبردی، شماره ۴۹، پائیز.
- دلار، علی (۱۳۸۹)، «روش شناسی کیفی»، فصلنامه راهبرد، سال نوزدهم، شماره ۵، بهار، صص ۳۰۷-۳۲۹.
- سعادتمند، رسول، مطبوعات و رسانه‌ها از دیدگاه امام خمینی، قم: انتشارات تسنیم، چاپ اول، ۱۳۷۸.
- شاو و کامبز (۱۳۸۳)، «کارکردن سازی در مطبوعات»، مترجم امید مسعودی، در کتاب اندیشه‌های بنیادین علم ارتباطات، زیرنظر باقر سارو خانی، تهران: انتشارات خجسته.
- صحیفه امام: مجموعه آثار امام خمینی (س) (بیانات، پیام‌ها، مصاحبه‌ها، احکام، اجازات شرعی و نامه‌ها) (۱۳۸۹) چاپ پنجم، تهران: مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی (س)
- صحیفه نور، تهران، با مقدمه مقام معظم رهبری، تهیه و تدوین انتشارات سازمان مدارک فرهنگی انقلاب اسلامی، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی با همکاری انتشارات سروش، ۲۲ ج، وزیری طریحی، فخر الدین، (۱۳۷۵)، مجمع البحرين، چاپ سوم، محقق: سید احمد حسینی، مرتضوی، تهران
- مروی، ابوالفضل (۱۳۸۱)، «جایگاه ارتباطات اجتماعی از دیدگاه امام خمینی ره»، مجله حضور، شماره ۴۲، پائیز.

مطبوعات و دیدگاههای انتقادی امام خمینی (س)»، - فصلنامه حضور شماره ۲۲ زمستان مسعودی، امید (۱۳۷۶)،

معتمدنژاد، دکتر کاظم، با همکاری دکتر ابوالقاسم منصفی (۱۳۶۸)، روزنامه نگاری (با فصلی جدید در بازنگری روزنامه نگاری معاصر)، تهران: مرکز نشر سپهر.

معتمدنژاد، دکتر کاظم، (۱۳۷۱)، «مطالعات انتقادی در وسائل ارتباط جمعی»، فصلنامه رسانه، شماره مسلسل ۹، بهار ۱۳۷۱، ص ۱۵ و ۱۶.

معتمدنژاد، دکتر کاظم، (۱۳۹۰) وسائل ارتباط جمعی (جلد یکم)، ویرایش دوم، چاپ هشتم، تهران: دانشگاه علامه طباطبائی.

مقیمی، غلامحسین (۱۳۸۷)، «مبادی و مبانی اندیشه سیاسی امام خمینی قدس سرہ»، معرفت شماره ۱۳۸ - خرداد.

مک کوایل، دنیس (۱۳۸۲)، درآمدی برنظریه ارتباطات جمعی، مترجم پرویز اجلالی، تهران: مرکز مطالعات و تحقیقات رسانه ها

فراستخواه، مقصود (۱۳۹۵)، روش تحقیق کیفی در علوم اجتماعی با تاکید بر «نظریه برپایه» (گراند تئوری GTM)، تهران: انتشارات آگاه.

Hsiu- Fang Hsieh & Sara E. Shanon,(2005) "Three Approaches to Content Analysis", Qualitative Health Research, Vol.15, No.

P. Mayring, philip (2000),Qualitative content analysis. Forum: Qualitative Social Research, 1(2).

Sarantakos,sotirios(2005),Social Research,thirdedition,NY: palgravemacmillan.

Sreberny Annabelle and Ali Mohammadi, (1994)*Small Media, Big Revolution: Communication, Culture, and the Iranian Revolution* (Minneapolis: University of Minnesota Press, 1994). Pp. 226.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی